

28. Den unga wunnens fallu til Gå
mungen vill betraga: Hå fallu wunnens tilde
fordrit. Hå du fort fallu til Hags; Hå afun-
den, den binnem fa, Håfallu det lag ei for-
mar, Det fanner Hwar erfaren.

12. Abjö, adjö fön flicka, :, Farväl du
stolta mö. :,

42. Willst man der Pflanzung den,
 Dem bester Stab, Mit bester Gub for
 Breitslingen, Dem stunden an weidbar, Mit han
 ned stinn, Hag od mob, Mitwar sin stund !
 Jesu blod, Da Gristig bätting bötur.

9. Han med sitt rof till Carlstad far,
 Och det för pengar sälbe; Se'n dröjde det knappt
 åtta dar, För'n man ransakning hålde Uti

9. Skomakare! Hvarför gråter du, gråter du, gråter du? ;: Sätt dig du uppå din stol, Gör dig stöflar, fångor, skor, Blif och sedan wib din läst, Så må du allbrabäst.

28. Den unga wunnens fallu til Gå
mungen will be draga: Þá fallu wunnens tilde
fordrit. Þar du hort þal til faga; Þy afun-
den, den binnur þa, Góðsalla det sag ei fór-
mar, Det fanner þwar erfaren.

12. Abjö, adjö fön flicka, :, Farväl du
stolta mö. :,

42. Willst man der Pflanzung den,
 Dem bester Stab, Mit bester Gub for
 Breitslingen, Dem stunden an weidbar, Mit han
 ned stinn, Hag od mob, Mitwar sin stund !
 Jesu blod, Da Gristig bätting bötur.

9. Han med sitt rof till Carlstad far,
 Och det för pengar sälbe; Se'n dröjde det knappt
 åtta dar, För'n man ransakning hålde Uti

9. Skomakare! Hvarför gråter du, gråter du, gråter du? ;: Sätt dig du uppå din stol, Gör dig stöflar, fångor, skor, Blif och sedan wib din läst, Så må du allbrabäst.

2

10

— 卷之四 —

11

15. Bonde! Hvarför gråter du, gråter du, gråter du? ;. Sköt din spade och din plog,

9

4. Han ej till tjugufem år nått, Han allt uträtta hunnit, Att blifwa mogen i de brott, Som man i domen funnit; Han warit werfjam all sin tid, Och stört sin ofskuld och sin freid, Så att hans lugn förswunnit.